

Flickorna i Rotterdam

Hwad glada muntra nö-jen, De gossar ha som plö-jen Nep-
 tu-ni å-ker-fält; När wi vårt handtwerk drifwa, Kan wi ej
 hus-will blifwa, Luft-kretsen är vårt tält.

1. Hwad glada muntra nöjen,
De gossar ha som plöjen
Neptuni åkerfält;
När wi vårt handtwerk drifwa,
Kan wi ej huswill blifwa,
Luftkretsen är vårt tält.	7. Så Frankrikes Mamseller
De är ej sämre heller
Att taga must och mærg;
I smink och i pomada
De dageligt måst bada,
Om de skall hålla færg.	13. Cathrejer, flickor fina
Maria och Frusina
De konsten wäl förstå:
Gå genast utur båten
Och breder ut granlåten
Blott de en Drittel få.
2. När wi oss rusta klara,
Att ut på rymden fara,
Till saknad för en hwar,
Går flickan med till stranden;
Jag då med warma handen
Ett redligt afsked tar.	8. På danshus och spektakel
Och alla slags mirakel
Man hoptals af dem ser:
Der herrar och sjömänner
Då kaffe och likörer
Åt sina jungfrur ger.	14. Beslöjade Turkinnor,
Egyptiskor, Grekinnor,
Jag räknar öfwer ett;
Jag får er skönhet lemna,
Jag will blott något nämna
Hwad jag har hört och sett.
3. Hwart sedan wi oss wänder
Kring alla werldens länder,
Wi träffa flickor skön';
Fast mången glömt att spara
Den dyrbaraste wara,
Som fins bland flickors kön.	9. När som de torstig blifwa
Så plägar man dem gifwa
Ett glas af lemonad;
När som de hunnit dricka,
Går hwar en med sin flicka
Ut på en promenad.	15. Jag kan er ej berömma,
Och er ej heller dömma
Det passar icke mig;
Man dömer ofta galet,
När man blott skådar skalet,
Men kärnan icke ser.
4. Bland Engelska Fruntimmer,
Ja tusentals man finner,
Som på ett makligt sätt
Förtjena kan sin föda
Förutan någon möda,
Blott de lärt konsten rätt.	10. Italiens flickor sköna
Hos eder får man röna,
Att list och falskhet bo.
I edra höga burar
Ni mången sjöman lurar,
Ja fler än mången tror.	16. På marknader de wäljas,
Som hästar köps och säljas,
Allt för ett skäligt pris;
Dem som dem skall områda,
Får ej dess ansigt skåda
Förr'n han betalt dess pris;
5. Dem som dem will besöka,
Sitt nöje att föröka,
Han snart erfara får,
Att han för sina pengar
Får sura efterslängar
Och ofta djupa sår.	11. Jag er så nogsamt känner,
Ni är så goda wänner
Med dem, som piastrar ha;
Men när dess pengar wackra
Ni hunnit till er schackra
Då är er wänskap slut.	17. Och om han ångrar köpet,
Så står det lika öppet
Att sälja dem igen.
Som Turkomannen säger,
En rik mång' Hustru äger,
En fattig har knappt en.
6. Den sin utwalda flicka
Ger god Likör att dricka,
Han är dess bästa wän;
Men will han sedan neka
En stund med henne leka,
Måst han på dörren hän.	12. De Spanska damer nätta,
Swartbruna och brunetta
De äro stolt och fin;
Men få af dem jag funnit,
Som har mitt hjerta wunnit
Med sin förställda min.	18. Ja äfwen dess slafwinnor,
En mängd af usla qwinnor,
Dem man kan skåda få,
Sitt ansigt flitigt höljer
Och all sin swaghet döljer,
Det knappast wi förstå.